

INAPOI LA PARINTI

PARTEA A DOUA

As vrea sa citim din Apocalipsa 10.1-7,

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.

În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ

și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.

Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!”

Și îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer

și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă,

ci că, în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Astăzi vom continua de unde am rămas duminică, deci vom continua cu tema „A doua venire a lui Hristos.”

Aceasta este partea a doua și sunt aproape sigur că va urma și partea a treia. Dacă ar fi să adaug și un subtitlu la tema noastră de astăzi, acesta ar fi „Înapoi la părinți.”

Aș vrea să citim din nou textul cu care am încheiat duminică și anume 1Timotei 3.16:

„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

Așadar, aceasta este Taina evlaviei, iar noi știm că Dumnezeu S-a arătat în trup și că aceasta s-a întâmplat când El a venit aici în trupul de carne al lui Isus Hristos. Acest verset ne mai spune că El a fost propovăduit printre neamuri, dar când Isus a fost aici în trup, El nu a fost propovăduit niciodată printre neamuri, ci aceasta are loc acum. Deci, propovăduirea lui Dumnezeu printre neamuri face parte din Taina evlaviei și are loc chiar acum.

Apoi scrie că El este crezut în lume, ceea ce se întâmplă acum și apoi este înălțat în slavă, aceasta fiind ceea ce așteptăm. Despre aceasta vom vorbi în seara aceasta, fiindcă aceasta este Taina evlaviei.

În predica „Disperarea” citim:

„Întotdeauna a existat un număr trei, întotdeauna. Există trei venituri ale lui Hristos. El vine odată ca să-Și răscumpere Mireasa, apoi vine să-Și ia Mireasa în Răpire, și vine din nou, în Mileniu, cu Mireasa Sa.”

Aș vrea să privim la a doua din cele trei venituri ale Sale, la Răpire. Noi știm că există trei venituri pentru că fratele Branham ne-a spus aceasta. Prima venire a lui Isus a așezat un tipar, la fel ca primul Exod, iar noi am văzut că al doilea și al treilea Exod au urmat întocmai tiparul așezat în primul Exod. Tot așa, a existat un tipar pentru prima venire a lui Hristos, iar a doua Sa venire urmează tiparul întocmai. Amin!

Să țineți minte că el a spus: „...apoi vine să-Și ia Mireasa în Răpire”, iar în predica „Răpirea” ne-a spus că ciclul Răpirii are trei părți. Astfel, atunci când vine, Însuși Domnul va coborî din cer cu un Strigăt, cu Glasul unui arhanghel și cu Trâmbița lui Dumnezeu, și cei morți în Hristos vor învia.

Așadar, Răpirea nu este un eveniment singular, ci este un proces care începe cu un Strigăt, iar în timp ce coboară, El înfăptuiește toate aceste trei lucruri.

Deci, în timp ce coboară, Domnul începe cu un Strigăt, iar fratele Branham a spus că Strigătul este un Mesaj care-i adună pe cei aleși. Amin! A ieșit un Mesaj pentru

a-i aduna pe cei aleși? Înseamnă că Domnul coboară. Credem aceasta? Aceasta este venirea Domnului.

De asemenea, știm că în Răpire există o plecare. Noi am vorbit despre aceasta duminică, dar aș vrea să facem o scurtă recapitulare. Dacă vă amintiți, eu v-am pus o întrebare, și anume: Care ați spune voi că este prima venire a lui Hristos? A fost atunci când a venit îngerul Gavril și a anunțat nașterea Lui? A fost când S-a născut în iesle? A fost la doisprezece ani când S-a dus și a vorbit cu preoții în Templu sau când și-a început Ioan slujba de premergător al Lui? A fost când L-a identificat la râu și a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu...*”? A fost când l-a biruit pe Satan și ispitele lui din pustie? A fost când a început să facă minunile și vindecările? A fost când L-au arestat și a fost respins? A fost când a fost răstignit sau când a înviat? A fost când S-a înălțat sau toate acestea au făcut parte din venirea Lui? Amin! Toate acestea au făcut parte din venirea Domnului.

Apoi, dacă mergem puțin mai în urmă, fratele Branham ne-a spus că Vechiul Testament a fost zidit pe temelia patriarhilor; apoi zidirea a continuat prin profeți, așa că Moise a vorbit despre El, Avraam a vorbit despre El, Ilie a vorbit despre El și s-a continuat așa până când am ajuns la vârf, când a venit Ioan Botezătorul pentru a uni Capul cu Trupul, iar când a venit Capul, El a fost Chipul, Imaginea desăvârșită a Vechiului Testament. Aceasta înseamnă că noi ne putem uita la Avraam și să spunem că el este venirea Domnului; Moise a fost venirea Domnului; Noe a fost venirea Domnului. Ce înseamnă aceasta? Că tot Vechiul Testament este venirea Domnului, până când se ajunge în punctul în care Capul vine la Trup pentru a încununa Chipul Mirelui, pentru a încununa prima jumătate a Capodoperei care a fost rezidită. Repararea primei părți a ceea ce a căzut în Eden, a fost concretizată când a venit jos Hristos Însuși și a încununat totul. El a fost testat, identificat și proclamat pe Muntele schimbării la față, când S-a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” Apoi, de îndată ce a fost desăvârșit, El a trebuit să fie lovit ca să fie luată partea feminină din El și astfel să se înceapă zidirea celei de-a doua părți a Capodoperei, care este Mireasa. Aleluia! Este atât de minunat!

Prieteni, dacă toate acestea au zidit Trupul pentru ca în cele din urmă să vină Capul, înseamnă că toate reprezintă venirea Domnului. Aleluia!

Noi trebuie să fim foarte atenți când vorbim de prima Sa venire, ca să nu o punem undeva anume, deoarece trebuie să înțelegem că El a continuat să vină timp de

patru mii de ani. Aleluia! El a făcut aceasta pe măsură ce S-a desfășurat Cuvântul și a început să arate din ce în ce mai mult ca El, pe măsură ce s-a zidit totul până când în cele din urmă, El a fost aici. Aleluia!

Ce ziceți, în a doua Capodoperă, la a doua Sa venire, va fi altfel? Nu, prieteni.

Eu am spus deja că în mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham ia cele trei scopuri ale lui Dumnezeu și textul din Evrei 13.8: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*” și le pune împreună. Astfel, noi am înțeles că scopul întreit al lui Dumnezeu este „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*”.

Iată ce spune el:

„El este Același în fiecare timp. Tripla descoperire a lui Dumnezeu: ieri, azi și în veci.”

Dacă ne gândim la aceasta și privim în urmă, vedem că fratele Branham a luat acest verset încă de la începutul slujbei sale și l-a citat mereu și mereu. Nu pot să vă spun de câte ori l-a citat, dar cu siguranță a făcut-o de multe ori.

Ce l-a făcut pe profet să se agațe atât de devreme de acest verset și să nu-l mai lase jos niciodată, ci să-l țină tot timpul sus de-a lungul slujbei sale? El a făcut aceasta pentru că întreaga sa slujbă este Evrei 13.8, este deschiderea Pecetilor, este Pecetea a șaptea.

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci” înseamnă mai mult decât vindecarea; este mai mult decât minunile. Da, este adevărat că dacă Isus Hristos a vindecat ieri, o poate face și azi. Vindecarea face parte din acest verset, dar nu este totul. Este Isus Hristos care a fost Același ieri, care este Același azi și care va fi Același în veci, iar noi putem privi la Omul Isus Hristos, la Dumnezeu care a locuit într-un trup de carne și să spunem: „Acela a fost Isus și este minunat!” Apoi, putem privi la Căminul viitor, când El își va stabili Împărăția pe pământ și să spunem: „Da, Acela este El și este minunat!” Dar ce putem spune despre Cel care este aici azi? Azi, El este tot atât de real, de viu, cum va fi în Căminul viitor și cum a fost în Galileea? Scriptura spune că El este Același ieri, azi și în veci. Aleluia!

Prieteni, dacă credem aceasta, viețile noastre vor fi schimbate. Dacă vom acționa conform acestui verset, El poate schimba circumstanțele. Scriptura spune că noi nu primim pentru că nu cerem. Așadar, noi trebuie să credem că Isus Hristos este

Același ieri, azi și în veci.

La începutul Peceții a șaptea, fratele Branham a spus:

„La deschiderea Peceții a șaptea ați observat că Ea este formată din trei părți”, și a început să explice aceasta în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”:

-ieri - întâietatea într-un Om;

-azi - întâietatea într-un popor;

-în veci - Căminul viitor din Mileniu.

În mesajul „Capodopera” citim:

„...Timp de aproape două mii de ani, Dumnezeu a continuat să-Și facă o Capodoperă. La început, El l-a lovit pe Adam ca să ia o bucățică din el, o parte, o coastă din care să facă o soție pentru el, iar acum, El a lovit la Calvar Capodopera Sa desăvârșită și a luat o bucată din El. Este doar Noul Testament, aceasta este tot. El a împlinit Vechiul Testament, iar acum este Noul Testament, o altă bucată care trebuie să fie împlinită. Vedeți, Vechiul și Noul Testament sunt Soțul și Soția. Înțelegeți? Și este nevoie de Vechiul Testament ca să-L preumbrească pe Noul Testament. Hristos, Capodopera a venit ca să îplinească aceasta, iar acum, Mireasa Sa va împlini tot ceea ce este în Noul Testament.”

Aceasta ar trebui să clarifice orice confuzie pentru că Ea este aici ca să îplinească, să declare, să se identifice, să manifeste tot ceea ce scrie în Noul Testament. Aleluia!

Prieteni, noi nu primim pentru că nu cerem, dar trebuie să credem și vom primi conform credinței noastre. Astfel, dacă credem că această Mireasă este aici ca să îplinească Noul Testament, aceasta va schimba felul în care ne rugăm. De ce? Deoarece știm că Noul Testament este partea pe care trebuie s-o manifestăm noi. Aceasta înseamnă că putem spune: „Doamne, dacă aceasta este partea pe care trebuie s-o manifest eu, atunci aceste lucruri trebuie să se miște în Numele lui Isus Hristos.” Înțelegeți? Aceasta este porțiunea pe care trebuie s-o trăim noi. Nu doar să vorbim despre ea sau s-o citim, ci s-o manifestăm în viața noastră de zi cu zi. Amin!

Dumnezeu nu ne-a dat Scriptura Sa pentru ca noi s-o protejăm, s-o păstrăm sau să

veghem asupra ei; nu ne-a dat-o nici ca s-o citim, ci ne-a adus-o ca s-o trăim. Aleluia!

-ieri Vechiul Testament;

-azi Noul Testament;

-în veci Cartea întreagă.

Despre ce vorbim noi? Despre Pecetea a șaptea. Amin! Despre ce vorbim? Despre Apocalipsa 10.7: Taina lui Dumnezeu se va sfârși.

Acum aș vrea să privim la Iuda 1.3 și să vorbim puțin despre aceasta.

„Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.”

Fratele Branham a luat acest verset, a vorbit despre el și a spus: „Iuda ne-a scris și ne-a spus: „vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.”

Pentru ce trebuie să luptăm noi? Pentru credința originală care ne-a fost dată. Nu pentru o credință care va veni în viitor, așa încât să spunem: „La deschiderea celor șapte Peceți sau la sunetul celor șapte Tunete...”, ci suntem chemați să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Noi suntem îndemnați să ne întoarcem înapoi la credința originală, la biserica apostolică originală, la a doua Eva originală. Aleluia!

În predica „Lumea se destramă” din anul 1963 citim:

„Vă va duce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna și va îndepărta de aici școala biblică, seminariile teologice și înmânarea de tot felul de grade pentru predicatori. Dumnezeu nu a dat niciodată o mână de mere acre. El vrea ca oamenii să aibă credință, să creadă ceea ce a fost scris deja.”

Fratele Branham nu a venit ca să ne aducă altceva, ci a venit să ne ducă înapoi la ceea ce ni s-a dat deja. Acesta este motivul pentru care a spus: „Eu predic ceea ce a predicat Pavel.” Apoi a ajuns într-un loc și a spus: „Pavel a predicat aceeași

Evangelie.” Pavel a predicat același lucru, iar el doar l-a luat și l-a dus mai departe. O parte din slujba sa a fost Maleahi 4, întoarcerea inimilor copiilor înapoi la părinți; nu să ne ducă altundeva, ci să ne ducă înapoi, pentru că ce s-a întâmplat când s-au revărsat Rusaliile în camera de sus? A fost împlinirea Scripturilor în care Isus a spus: „*Nu vă voi lăsa orfani, ci Mă voi întoarce la voi.*” Vedeți, era ceea ce a spus El: „*Mă voi întoarce la voi*”, dar ceea ce am văzut noi este întoarcerea Stâlpului de Foc înapoi în Biserică, este Îngerul Legământului, Hristos ca Duh. Ce a fost aceasta? A doua venire. Aleluia!

El a spus: „*Mă voi întoarce la voi*”, și a venit la ei, după care a început să le dea Cuvântul. Pavel a început să-L scrie, și la fel au făcut Petru, Iuda, Iacov și Ioan. Noi știm că aceea era a doua Eva, care se întorcea și trebuia să ia tot Cuvântul dat de Pavel, toată Temelia dată de apostoli și proroci; ea trebuia să ia totul și să se întoarcă în poziția, în locul pe care l-a părăsit prima Eva. Dar înainte de a se întoarce înapoi, a doua Eva a căzut de la Cuvântul care i-a fost dat, iar când a făcut aceasta, la începutul epocilor Bisericii, a început nimicirea Pomului Mireasă; apoi a început restituirea Pomului Mireasă. Ea era Pomul Mireasă, stătea acolo ca Pom Mireasă în plinătate, în plină floare, cu roade pe vițe. Noi putem vedea aceasta în Cartea Faptelor. Apoi, vedem că a început să lase garda jos cu privire la Cuvântul predicat de Pavel. A lăsat garda jos cu privire la ceea ce au spus Petru și Iacov; a cedat din Cuvânt, iar când a făcut aceasta, insecta aceea (lăcusta) a început să mănânce Pomul Mireasă până când a ajuns atât de jos în Epoca Întunecoasă, după care, Dumnezeu a început restituirea.

Vedeți, prieteni, nu era nevoie de epocile bisericilor. Mireasa fusese restituită și trebuia să stea acolo până când intra înăuntru și lua Cuvântul fiecare sămânță rânduită mai dinainte, aceasta fiind restituirea înapoi în Eden. Dar noi știm că toate lucrurile lucrează conform Planului lui Dumnezeu, iar acum înțelegem că Noul Testament nu a fost scris pentru epocile bisericilor, ci pentru Mireasa lui Isus Hristos. Noul Testament a fost scris pentru acea nouă epocă a Bisericii, pentru Pomul Mireasă. Pentru Ea l-a scris Pavel, pentru Ea l-a dat Dumnezeu. Cartea Faptelor este manifestarea, arătarea Pomului Mireasă. Apoi, Epistolele sunt învățăturile scrise primei Biserici, sunt învățăturile lui Hristos, sunt Noul Testament, dar ele nu au fost scrise pentru Epoca Întunecoasă, pentru epocile bisericilor, ci pentru a doua Eva restituită. Acesta este motivul pentru care nici o epocă în afară de Epoca Miresei restituite nu a putut să citească Noul Testament așa cum se cuvine. Dar acum, noi am fost aduși înapoi la credința care a fost dată sfinților

odată pentru totdeauna, Cuvântul a fost restituit și trebuie să ne întoarcem înapoi la acel punct, în restituirea Pomului Mireasă. De aceea, seminariile nu vor funcționa niciodată pentru că ele au doar o înțelegere de epoci ale bisericilor cu privire la Scripturi și nu înțelegerea originală a Pomului Mireasă, pentru care au fost scrise. Cuvântul nu a fost scris pentru epocile bisericilor, pentru denominațiuni, de aceea noi nu vom putea să înțelegem niciodată Noul Testament dacă-L privim prin epocile bisericilor, prin denominațiuni. Puteți avea tot textul grec la locul potrivit, dar nu veți înțelege niciodată deoarece trebuie să fiți readuși înapoi la credința originală pentru a înțelege despre ce vorbește Pavel. Aleluia!

Fratele Branham a fost dus dincolo de perdeaua timpului, iar acolo a văzut sfinții în trup, i-a îmbrățișat, au vorbit cu el, l-au dus și l-au așezat pe acel loc înalt, iar el a întrebat: „De ce mă aflu aici?” „*Pentru că ești un conducător!*” Apoi a început să întrebe de Domnul, când ar putea să-L vadă pe Domnul, iar răspunsul primit a fost: „*Da, El va veni! Când va veni, El va veni mai întâi la tine, iar tu vei fi judecat pe baza a ceea ce ai predicat, a ceea ce ai învățat.*” Vă amintiți aceasta?

Atunci fratele Branham a întrebat: „*Dar Pavel? Și el va fi judecat?*”, iar răspunsul primit a fost: „*Da, Pavel va fi judecat cu ai săi.*” „*Este bine*”, a răspuns fratele Branham, „*pentru că eu am predicat aceeași Evanghelie ca și Pavel.*” Atunci, toată oștirea aceea cerească, toți cei care se aflau acolo și așteptau judecata, au strigat într-un glas: „*Pe aceasta ne odihnim noi! Tu nu ai adus propria ta învățătură sau propria ta părere, de aceea, în timp ce ne odihnim în dimensiunea a șasea și așteptăm să ne întoarcem înapoi, ne odihnim pe un singur lucru: pe faptul că tu ai predicat ceea ce a predicat Pavel!*”

Nimeni altcineva, de la Pavel până astăzi, nu a predicat ceea ce a predicat el. Ceilalți trimiși au avut bucăți și porțiuni din Cuvânt, dar la sfârșitul timpului a existat o restituire, o reșezare înapoi, un Alfa și Omega. Astfel, acum când ne-am întors înapoi, el a predicat ceea ce a predicat Pavel, iar noi ne odihnim pe aceasta. Noi nu ne odihnim pe ceva ce am luat de la o denominațiune, de la un seminar sau de la o învățătură teologică, ci ne odihnim pe ceea ce a predicat Pavel.

Să privim la ceea ce a predicat Pavel în 1Corinteni 2.6-7:

„*Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți.*”

Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe

care o rânduse Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci...”

Așadar, apostolul Pavel predica o taină, o înțelepciune ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de întemeierea lumii. Ne sună cunoscut? O taină ascunsă, o înțelepciune ascunsă care a fost rânduită înainte de întemeierea lumii. Pentru mine aceasta sună a fi cele șapte Tunete, taina lui Dumnezeu. Și iată că Pavel predica încă de atunci Taina ascunsă a lui Dumnezeu. De ce? Pentru că el îi predica Pomului Mireasă. Aleluia!

Să mergem și să citim din Efesenii 3.1-12:

„Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru voi, neamurilor...

(Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi.

Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scrisesei în puține cuvinte...”

Aceasta dovedește că Pavel cunoștea Taina, pentru că așa cum spune, i-a fost făcută cunoscută prin descoperire. Aleluia!

„Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscută fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.

Că adică neamurile sunt împreună-moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea

al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui.

Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos

și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile...”

Așadar, el predica Taina care era ascunsă în Dumnezeu.

„...pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.

În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere.”

Pavel predica aleșilor, Pomului Mireasă, celei de-a doua Eva, le predica părtășia Tainei, pentru că singurul fel în care putem avea părtășie este în Taină. Despre ce Taină este vorba? Despre Taina lui Dumnezeu, Taina evlaviei. Care este Taina evlaviei? El S-a arătat în trup, a fost neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri și înălțat în slavă. Aceasta este Taina pe care El a ascuns-o în Sine Însuși înainte de întemeierea lumii și care nu a fost știută de nimeni. El a ținut-o ascunsă prin toate epocile care au trecut, dar a descoperit-o acum. Cui îi vorbește Pavel? Pomului Mireasă.

Astfel, noi putem lua textul acesta și să spunem: „Este pentru mine, pentru clipa aceasta!” De ce? Pentru că este pentru Pomul Mireasă, pentru cea de-a doua Eva. Aceste cuvinte au fost spuse înainte ca a doua Eva să cedeze din acest Cuvânt, dar acum, a fost restituită înapoi, de aceea cuvintele spuse de Pavel sunt la fel de proaspete pentru noi ca în ziua când au fost scrise. Aceste lucruri au fost pierdute prin faptul că omul a lăsat garda Cuvântului jos și l-a dat o interpretare greșită, dar a fost restituit înapoi, iar acum, aceste cuvinte sunt la fel de proaspete ca în ziua când au fost scrise de Pavel. Alfa și Omega.

În Romani 16.25-26 scrie:

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri...”

În limba engleză, acest verset a fost tradus:

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă de la întemeierea lumii.”

Deci, Pavel predica descoperirea Tainei care a fost ținută ascunsă de la întemeierea lumii, iar fratele Branham a spus: „Dumnezeu a păstrat aceasta

pentru El Însuși.”

„dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință.”

Acest lucru este proaspăt azi, pentru că a fost scris pentru Pomul Mireasă restituit; a fost scris pentru a doua Eva înainte ca Ea să cadă de la Cuvânt.

În Coloseni 1.25-27 citim:

„Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.

Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

Fratele Branham a luat aceste versete când a vorbit mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită” și a spus:

„Acesta este timpul, acesta este versetul, acesta este scopul întreit al lui Dumnezeu, aceasta este Taina evlaviei, acesta este timpul în care este descoperită această Taină.”

Pavel a predicat-o, iar noi ne odihnim pe aceasta. Nu este ceva inventat de cineva, ci Pavel este cel care a predicat Taina lui Dumnezeu, care este Hristos în voi, nădejdea slavei, iar fratele Branham a luat cuvintele acestea și le-a folosit ca temelie pentru mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”.

A doua venire a lui Hristos este înapoi la părinți, este Pomul Mireasă restituit. Restituit la ce? La ceea ce a fost la început. Care a fost începutul? Rusaliile, fiindcă El a spus: „Mă voi întoarce la voi.” Și El a venit în acele limbi de foc și a locuit în ei, iar ei au ieșit afară predicând Evanghelia și făcând semne și minuni. Ce a fost aceasta? Întoarcerea Lui în Biserică.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus că dacă Biserica va ajunge din nou la această manifestare, în urma Ei poate fi scrisă o altă Carte a Faptelor. De ce? Pentru că biserica aceea a fost Pomul Mireasă, a doua Eva, dar ea a căzut

de acolo, de aceea trebuie să se întoarcă din nou acolo.

În călătoria noastră înapoi, noi am început de la Cartea Apocalipsei, am trecut prin epocile bisericilor, am ajuns la Pecetea a patra, la a șaptea epocă a Bisericii, am ajuns și am atins Taina lui Dumnezeu care a fost descoperită, am ajuns aici, apoi ne-am întors înapoi și am vorbit despre toate aceste versete. Ce am luat noi? Versetele scrise de Petru, Iuda, Iacov și Ioan, și am luat toate scrierile lui Pavel, pentru că totul se întoarce de unde am început, adică exact la Cartea Faptelor. Verset cu verset, rând cu rând, fiecare Cuvânt este restituit înapoi la Biserică, fiindcă aceasta o va pune din nou în acțiune. Pe ce ne bazăm noi? Pe Cuvânt. Aleluia! Mireasa călătorește de la Apocalipsa înapoi la Cartea Faptelor, iar noi predicăm ceea ce a predicat Pavel și ne odihnim pe aceasta, deoarece Pavel a predicat Taina.

„Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui.”

Aceasta a fost scrisă pentru voi și pentru mine. Pavel, Petru și Ioan au crezut că trăiau în ultimele clipe ale timpului și îi scriau Bisericii din ultimele clipe ale timpului. Ei credeau că sunt grupul care va încheia totul, credeau că ei erau grupul care primește restituirea a ceea ce a pierdut Eva, credeau aceasta din toată inima și au scris acele cuvinte bazându-se pe această credință.

Să privim ce a spus Pavel în 1Corinteni 10.11:

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

Pavel stătea acolo știind că Hristos Se întorsese ca Mângâietor; el știa că biserica era Eva restituită înapoi, știa că Adam Își făcuse partea Sa și că El era ultimul Adam. El știa că Soția lui Hristos trebuia să fie o Biserică fecioară. Pavel știa și a scris aceasta; știa unde se afla, știa ce se întâmplase și credea; el știa că se aflau în punctul în care cei doi trebuiau să fie căsătoriți și restituiți înapoi în Eden.

Auțiți ce spune Ioan în 1Ioan 2.18:

„Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină Antihrist, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști – prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.”

Aceasta sună precum „Unșii din timpul sfârșitului”. Ioan predica „Unșii din timpul sfârșitului” și spunea: „...este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină Antihrist, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști.”

Ce sunt acești antihriști? Unși falși, hristoși falși. Vedeți, el predica „Unșii din timpul sfârșitului” și spunea: „prin faptul că s-au ridicat mulți hristoși falși, cunoaștem că este ceasul de pe urmă”.

Ioan nu a scris aceste cuvinte pentru o biserică ce avea să se ridice timp de două mii de ani, ci credea că se aflau în timpul din urmă, credea că toate semnele arătau aceasta, credea că totul se apropia cu rapiditate de aceasta, și așa a fost până când biserica a lăsat jos garda Cuvântului. Aleluia!

În 1Petru 4.7 citim:

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii.”

Credeți că Petru a crezut că se afla în zilele de pe urmă, că era la sfârșitul timpului? Credea el că se afla la sfârșitul tuturor lucrurilor? Cu siguranță credea aceasta. Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape acum, de aceea, să nu luați Biblia și să citiți aceste versete ca și cum s-ar fi petrecut cu mult timp în urmă. Să nu spuneți: „Aceasta a fost biserica din urmă cu două mii de ani. Pavel a scris bisericii din Efes și a încercat să pună lucrurile în ordine în biserica din Corint”, pentru că nu este așa. Pavel predica pentru a doua Eva, predica Pomului Mireasă.

Prieteni, să nu citiți aceste cuvinte ca și cum ar fi fost scrise pentru acum două mii de ani, ci citiți-le ca și cum ar fi fost scrise în dimineața aceasta. De ce? Pentru că noi suntem acolo, suntem înapoi, suntem la restituirea înapoi la credința părinților și suntem chemați să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Noi ne-am întors acolo și citim aceste cuvinte proaspete care ne-au fost scrise nouă. Ce este aceasta? Taina care a fost ascunsă timp de generații, Taina care a fost ascunsă în Dumnezeu, dar a fost arătată în aceste zile din urmă. Când s-a întâmplat aceasta? Astăzi, prieteni, chiar acum. Ce este această Taină? Căpetenia care a venit jos. Ce este Căpetenia care a venit jos? Manifestarea deplină a Noului Testament în chipul Miresei. Noul Testament ne este scris nouă personal, este pentru acum pentru că noi suntem cei care trebuie să manifestăm fiecare rând, fiecare verset și fiecare iotă. Aleluia!

În predica „Sărbătoare Trâmbițelor” citim:

„Duhul Sfânt a fost legat timp de aproape două mii de ani prin aceste râuri denominaționale...”

De cine a fost legat? Ce s-a întâmplat când au ieșit din camera de sus și au început să predice, iar multe suflete s-au întors la Domnul, toate fiind umplute cu Duhul Sfânt? El a fost dezlegat, iar Biserica creștea în fiecare zi. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Ei au cedat și au făcut compromis cu privire la Cuvânt, iar prin aceasta El a fost legat de aceste râuri denominaționale. Prin ce a fost legat Duhul Sfânt? Ce a limitat acțiunea Sa? Ce a mărginit manifestarea Sa? Părerile oamenilor, faptul că au lăsat garda jos, au făcut compromisuri și au argumentat cu privire la Cuvântul care a fost adus de Pavel, Petru, Iuda sau Ioan.

„...dar va fi eliberat în timpul de seară, de către Mesajul timpului de seară. Duhul Sfânt din nou înapoi în biserică; Hristos Însuși descoperit în trup uman, în timpul de seară. El a spus aceasta, El a făgăduit-o.

Așa cum am spus, au existat trei etape a acestei lucrări: martirii, epoca martirilor, epoca reformatorilor, iar acum, timpul chemării afară.”

Aici suntem noi.

„Când este încheiată, în epoca Laodicea, Taina întregii Scripturi va fi făcută cunoscută Miresei, conform Apocalipsa 10. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”). Apocalipsa 10. Acum fiți atenți! Mireasa este chemată afară prin Cuvânt; Însuși Hristos cheamă Mireasa, făcându-i clar Evrei 13.8: că El este Același ieri, azi și în veci, adică procedează la fel, este Același.”

Fratele Branham a legat împreună Apocalipsa 10 cu Evrei 13.8. Aleluia!

În predica „Cea de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel” scrie:

„Înapoi la Mesaj. Înapoi la început! Înapoi la ceea ce a învățat Pavel. Înapoi la botezul cu care a botezat el! Pavel a văzut oameni care erau botezați altfel și le-a spus să vină să fie botezați din nou. El a spus că dacă va veni un înger din cer să predice altceva, să fie anatema. Așadar, este din nou înapoi la Mesaj, prieteni. Este timpul de seară.”

Ce este timpul de seară? Ce înseamnă înapoi la Mesaj? Este înapoi la ceea ce a

Învățat Pavel, iar Pavel a spus în Galateni 1.8:

„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Fratele Branham nu putea predica altceva decât ceea ce a predicat Pavel, pentru că altfel ar fi fost blestemat. El nu a avut o altă opțiune decât să predice ceea ce a predicat Pavel. Aleluia! În Epoca Bisericii Laodicea citim:

„Acest mesager din Maleahi 4 și Apocalipsa 10.7 va face două lucruri...”

„Acest mesager din Maleahi 4 și Apocalipsa 10.7”, este la singular, ceea ce înseamnă că este unul și același mesager. Am înțeles aceasta? Așadar, slujba din Apocalipsa 10.7, prin care se va sfârși Taina lui Dumnezeu și slujba prin care va avea loc întoarcerea inimilor copiilor la părinți, este aceeași slujbă. Ce ar trebui să facă taina lui Dumnezeu dacă este încheiată? Ea ar trebui să ne aducă înapoi la Scriptură. Exact înapoi. Unde? Acolo unde au fost apostolii.

Să citim mai departe:

„Unu: potrivit Maleahi 4, va întoarce inimile copiilor la părinți. Doi: El va descoperi tainele celor șapte Tunete din Apocalipsa 10 care sunt descoperirile cuprinse în cele șapte Peceți. Aceste taine-adevăruri descoperite în mod divin, care vor întoarce pur și simplu inimile copiilor la părinții de la Rusalii.”

Isus Hristos este Același:

Ieri prima venire

Azi a doua venire

În veci a treia venire.

Aș vrea să privim la Azi, adică la a doua venire.

În predica „Acesta este timpul, domnilor?”, fratele Branham a vorbit despre șase vise pe care le-au avut câțiva frați, dar există un vis pe care l-a menționat de mai multe ori, acesta fiind visul lui Junior Jackson.

În visul acesta, Junior Jackson a văzut un munte în formă de piramidă, pe care apa l-a spălat atât de bine încât nu a mai rămas decât piatra goală. Apoi, a văzut ceva

scris pretutindeni pe acel multe, iar fratele Branham mergea în jurul lui și le tălmăcea fraților scrisul care se afla pe partea dinafară. Junior Jackson a spus că a văzut în vis că după ce a terminat de tălmăcit sau de explicat toate acele scrieri, fratele Branham a luat ceva ascuțit ca o rangă sau ceva de felul acesta. (Eu aș spune că a luat ceva care se aseamăna cu ceea ce i-a căzut în mână în Tragerea a treia, adică o Sabie).

Deci, a luat ceva ascuțit și a tăiat, a îndepărtat vârful muntelui, Piatra de încheiere, iar când a dat-o la o parte, acolo era o piatră albă. Junior Jackson spunea că Lumina nu a strălucit niciodată asupra acelei pietre.

Așadar, fratele Branham mergea în jur, iar eu voi aduce niște citate în care el explică ce făcea acolo.

În predica „Domnilor, acesta este semnul sfârșitului?“, el a spus:

„...neprihănirea, sfințirea... protestanții! Iar când toate micuțele lor bătălii au lăsat aceste capete libere în Cuvântul lui Dumnezeu, îngerul al șaptelea vine, le adună și le explică. Înțelegeți?”

Ce făcea el în vis, în timp ce mergea în jurul muntelui? Explica toate capetele lăsate libere: Sămânța șarpelui, botezul în Numele Domnului Isus, Dumnezeirea, restituirea darurilor. El mergea în jur și explica tot Cuvântul scris aflat pe partea dinafară.

Apoi a spus:

„Apoi, el încheie și se aud șapte Tunete.”

Așadar, când a încheiat legănarea capetelor lăsate libere, au răsunat cele șapte Tunete.

În mesajul „Influența” citim:

„Puterea lui Dumnezeu, sfârșitul timpului este aici. Îngerul a adunat toate capetele lăsate libere, iar noi suntem aici. Amin.”

Predica „Influența” a fost predicată chiar înainte de Peciți, în data de 12 ianuarie 1963, pentru că Pecițile au fost predicate în martie, adică două luni mai târziu.

În „Influența”, el a spus:

„Îngerul a adunat toate capetele lăsate libere, iar noi suntem aici. Amin. „Ioan era pe punctul să scrie ce erau acele Tunete, dar El a spus: „Nu scrie, pecetluiește-le!” Dar în ziua aceea, la răsunetul trâmbiței acestui al șaptelea și ultim înger, în epoca a șaptea a Bisericii, epoca Laodicea, Taina lui Dumnezeu, totul despre Dumnezeu, faptul că Dumnezeu nu este mai mulți, ci un singur Dumnezeu, și toate celelalte lucruri, trebuie să fie încheiate.

Marile bătălii din trecut au lăsat capetele libere atârând, dar în această ultimă epocă, totul trebuie să fie învelit împreună. El a spus: „Atunci când răsună aceea, vine jos un Înger care spune: „Nu mai este timp. Va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor că nu va mai fi timp.”

Oh, noi ne aflăm aici, frate și soră. Noi ne aflăm în acest timp.”

Fratele Branham a trebuit să predice ceea ce a predicat Pavel; el a trebuit să vorbească despre aceste taine, despre toate aceste adevăruri care au fost pierdute, precum sămânța șarpelui, Dumnezeirea, botezul; a menționat câteva din acestea, care, așa cum a spus, „Erau așezate, se aflau sub Pecetea a șaptea.”

Eu m-am întrebat de munte ori: „Oare despre ce vorbește, pentru că toate sunt descoperirea lui Dumnezeu?” Fratele Branham a mers în jurul aceluși munte în formă de piramidă, talmăcind scrisul de pe el, bisericii, fraților care se aflau acolo, iar când a terminat aceasta, când au fost legate toate capetele lăsate libere, când a predicat ceea ce a predicat Pavel, în mâna sa a căzut un obiect ascuțit cu care a dat deoparte Piatra de încheiere, iar sub ea se afla ceva pe care nu era scris nimic și peste care nu a mai strălucit niciodată Lumina. Fratele Branham a legat aceasta de cele șapte Tunete, pentru că atunci când cele șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor, lui Ioan i s-a spus: „Nu scrie!” Toate celelalte lucruri sunt scrise în Biblie, tot ce era scris pe Piramidă, dar pe această Piatră albă nu era scris nimic, iar fratele Branham a spus: „A trebuit să merg în Vest ca să primesc descoperirea celor șapte Tunete.” Aleluia! El legase deja capetele lăsate libere, iar când acestea au fost legate, a venit jos Îngerul. Ce este aceasta? Venirea Domnului. Aleluia!

În „Interval” scrie:

„Este o Carte, o Carte tainică. Este Cartea Răscumpărării. Vom ajunge imediat la aceasta. Noi știm că această Carte a Răscumpărării nu va fi înțeleasă în întregime; mulți au încercat să facă aceasta de-a lungul a șase epoci ale Bisericii, dar la sfârșit, când îngerul al șaptelea începe să sune taina sa, el leagă toate aceste

capete legate pe care au încercat să le lege frații săi. Tainele vin jos de la Dumnezeu, ca și Cuvânt al lui Dumnezeu și dezvăluie întreaga descoperire a lui Dumnezeu, iar atunci sunt așezate dumnezeirea și orice altceva. Vor fi descoperite toate tainele, sămânța șarpelui și orice mai este.

Vedeți, eu nu inventez aceasta, ci este „Așa vorbește Domnul”. Vă voi citi aceasta din Carte: „...în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor”, aceștia fiind prorocii care au scris Cuvântul. La răsăritul celei de-a șaptea epoci a Bisericii, în ultima epocă a Bisericii, toate capetele lăsate libere, care au fost încercate de-a lungul acestor epoci ale Bisericii, vor fi legate împreună.

Când Pecețile sunt rupte și taina este descoperită, vine jos Îngerul, Mesagerul, Hristos, pune piciorul Său pe pământ și pe mare, cu un curcubeu deasupra capului.

Acum, țineți minte că acest al șaptelea înger este pe pământ în timpul acestei veniri.”

Fratele Branham a spus că Îngerul acela puternic este Hristos, și tot el a spus că acest Înger trebuie să vină după ce îngerul al șaptelea avea să lege toate capetele lăsate libere, după ce a tălmăcit tot scrisul aflat pe partea dinafară. Abia atunci a putut să vină jos Hristos, iar când a venit El, cele șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor.

Țineți minte Apocalipsa 10.1-7! Iar când vine jos și pune piciorul pe pământ și pe mare, El strigă și atunci cele șapte Tunete fac să se audă glasurile lor. Fiind descoperite, cele șapte Tunete ne arată că Hristos este aici. Cele șapte Tunete nu pot răsună până când nu este El aici, iar El nu a putut veni înainte ca acele capete lăsate libere să fie legate împreună. Acesta este motivul pentru care în visul lui Junior Jackson, el a mers în jurul muntelui și a tălmăcit scrisul care era pe dinafară, legând toate capetele lăsate libere din Scriptură, care s-au pierdut de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii. Ce făcea el? Ne aducea înapoi la ceea ce a scris Pavel și la înțelegerea pe care o avea el când a scris aceste lucruri. Apoi, când a încheiat partea aceasta, a îndepărtat vârful și a spus:

„Priviți la aceasta. Asupra ei nu a strălucit nici o lumină, nu a fost scris nimic pentru că cele șapte Tunete nu au fost scrise. Lui Ioan i s-a spus să nu scrie.”

Apoi, fratele Branham a spus:

„Apoi am mers în vest ca să-l întâlnesc pe Îngerii aceia și să primesc descoperirea celor șapte Tunete”, după care s-a întors înapoi și le-a predicat. Când le-a predicat? Când a predicat cele șapte peceteți.” De ce am trecut prin toate acestea? Ca să vă spun că Îngerul puternic a coborât, cele șapte Tunete au răsunat, iar noi am primit descoperirea, ceea ce înseamnă că Hristos este aici. Aceasta înseamnă că El S-a întors și că noi ne aflăm chiar în cea de-a doua venire.

La prima Sa venire, ei erau în venire, umblau în venirea Domnului, se aflau într-o barcă de pescuit cu venirea Domnului. Ei se uitau la minuni în venirea Domnului și scriau venirea Domnului, iar după aceea, El a început să le explice pildele și să le spună: *„Lor nu le este dat să le cunoască, ci doar vouă v-a fost dată să cunoașteți taina Împărăției.”*

Ce era aceasta? Venirea Lui, iar ei umblau cu El în venire, erau cu El în prima Sa venire. Și care a fost încheierea, care a fost perioada, semnul de încheiere al primei Sale veniri? Plecarea Sa, înălțarea Sa.

Care este semnul de încheiere? Porți ale veșniciei, ridicați-vă pentru că a venit Împăratul slavei! Ce a făcut El? A luat robia roabă.

Încheierea, punctul de încheiere al primei Sale veniri a fost când El a înviat sfinții Vechiului Testament, când i-a unit cu Piatra de încheiere și au mers în slavă. Acesta a fost punctul care s-a pus la prima Sa venire. Când a început? Noi putem stabili aceasta. Prima Sa venire a început cu Avraam, cu Noe, cu Moise. Noi putem stabili aceasta, dar ceea ce a încheiat-o a fost ceea ce am spus adineauri.

Când a început a doua Sa venire? **În ziua de Rusalii, când toți erau adunați în camera de sus.** Aleluia! Care va fi sfârșitul celei de-a doua veniri? **Când va fi învierea sfinților adormiți și când ei se vor uni cu Mireasa acestei zile și-L vor întâlni pe Domnul în văzduh, se vor alătura Pietrei de încheiere și vor merge în slavă.** Acesta va fi sfârșitul celei de-a doua veniri.

Atunci unde suntem noi? Noi suntem în cea de-a doua venire. Tot ce a mai rămas este învierea și întâlnirea în văzduh; noi suntem chiar aici, în cea de-a doua venire și nu mai așteptăm să se întâmple ceva pentru că este aici, se întâmplă.

Noi am fost restituiți înapoi la acest Cuvânt și trebuie să-L trăim; El trebuie să Se facă trup în noi, să fie manifestat. Aceasta este slujba noastră. Noi trebuie să-L luăm de pe pagină, să mâncăm Cartea și să

profețim din nou. De ce? Pentru că El a venit cu o Carte deschisă, nu cu una închisă; a fost închisă timp de două mii de ani, dar a fost deschisă. De ce? Pentru că profetul a mers în jurul piramidei tălmăcind scrierile Cuvântului și astfel, Îngerul a venit jos cu o Carte deschisă. Îngerul nu a venit jos ca să deschidă Cartea, ci a venit jos cu o Carte deschisă, iar noi trebuie s-o mâncăm. Noi nu trebuie să memorăm versete din Biblie, nici să facem un studiu biblic baptist și să spunem: „Cartea romanilor cuprinde mântuirea”. Nu vreau să par aspru, dar dacă facem aceasta, arătăm că Ea este o Carte închisă.

Noi ne aflăm aici, am mâncat Cartea deschisă, iar acum trebuie să profețim din nou. Ce anume? Cartea deschisă, Taina care a fost ascunsă de veacuri, timp de generații, dar a fost arătată acum, manifestată sfinților. Pe aceasta ne odihnim noi; aceasta este ceea ce a predicat Pavel. Unde ne aflăm noi? În cea de-a doua venire.

În predica „Răsăritul Soarelui” scrie:

„Așa cum Hristos a fost primul dintre toți profeții, și așa mai departe, care a înviat. Deși a fost preumbrit în multe locuri, El a fost primul rod al celor care dormeau.

În venirea lui Hristos în Mireasă, în zilele din urmă va trebui să fie un Snop ieșit afară din biserică, ce va fi legănat din nou.”

Aceasta înseamnă că există o venire a lui Hristos în Mireasă. A doua venire este venirea lui Hristos în Mireasă, iar încheierea acestei veniri este plecarea Miresei. Răpirea Miresei este punctul de încheiere al acestei veniri.

Ieri Mirele

Azi Mireasa

În veci Împreună.

În „Căminul viitor” citim:

„Isus vine de trei ori. O dată a venit ca să-și răscumpere Mireasa, apoi vine să-și ia

Mireasa, iar la urmă vine cu Mireasa Sa."

Aș vrea să ne oprim puțin la cuvintele „*să-Și ia Mireasa.*”

În „Interval” citim:

„El a făcut lucrarea de Răscumpărător înrudit. Știți ce era lucrarea de Răscumpărător înrudit? De a mărturisi înaintea bătrânilor. Vi-l amintiți pe Boaz, care și-a dat jos încălțăminte și așa mai departe? El a făcut toate acestea acum.”

Acum, El vine să-Și ia Mireasa Sa. Amin. Acum El vine ca Împărat și Își caută Împărăteasa Sa. Amin. Amin. În această Carte se află toată Taina Acesteia învăluită în jur, Șapte Peceți. Oh, frate! Șapte Peceți care-L așteaptă pe El să vină.”

Acum, El vine să-Și ia Mireasa. Cum vine El să-Și ia Mireasa? El vine ca Împărat și Își caută Împărăteasa. Ce face El? Strigă nume. Cum face aceasta? Vine cu o Carte deschisă în mâna Sa, iar **descoperirea Tainelor din această Carte înseamnă chemarea numelor.** De ce Își cheamă Împărăteasa? Ca să vină să stea lângă El. Ce face El? Vine să-Și ia Mireasa, vine să-Și adune aleșii din cele patru colțuri ale pământului, vine să-i adune împreună, dar nu într-o singură locație, ci sub o singură Căpetenie. Și **când îi adună sub o singură Căpetenie, El pleacă cu ei.**

În predica „Ce să facem cu Isus care Se numește Hristos”, citim:

„Același care a trăit pe pământ în trupul lui Isus Hristos, a venit deasupra poporului Său în zilele din urmă, iar știința l-a făcut o fotografie. Biserica a văzut lucrările Sale, este identificat pe deplin.”

Am înțeles aceasta? Oh, eu cred că trebuie să înțelegem aceasta, înseamnă că noi avem potențialul deplin al lui Isus Hristos; înseamnă că toată puterea este la dispoziția Miresei pentru că în zilele din urmă, Cel care a fost în trupul lui Isus Hristos a venit asupra poporului Său.

În „Unirea invizibilă a lui Hristos” scrie:

„Exact la fel ca bobul care a căzut în pământ, Același Isus în chipul Miresei, aceeași putere, aceeași Biserică, același lucru, același Cuvânt.”

Nu este nici o diferență. Dacă așteptăm venirea Lui și nu am văzut-o deja, nu vom vedea venirea Sa. Dacă așteptăm Răpirea și nu ne aflăm în ea, nu vom ajunge să

fim în ea. Dacă așteptăm învierea și nu am fost înviați, nu vom fi înviați. Am înțeles aceasta? Noi nu așteptăm să se întâmple ceva mistic, iar apoi să spunem: „Acum înțeleg, acum cred!” Nu. Noi trebuie să vedem totul acum, pentru că se întâmplă deja. Majoritatea lucrurilor pe care le așteptăm, s-au împlinit deja, majoritatea lucrurilor pe care le așteaptă biserica, s-au împlinit, s-au împlinit în întregime, sunt încheiate, iar dacă noi nu le-am văzut deja, nu vom vedea niciodată restul. Dar noi vom vedea restul lucrurilor, pentru că le-am văzut, am văzut venirea Sa, știm că Îngerul puternic a venit jos și că El a luat stăpânirea; noi știm ce înseamnă Norul acela pentru că fratelui Branham i s-a spus: „*Răsuțește-l spre dreapta*”, iar după ce l-a răsucit, a spus: „*Ce este aceasta? Este Domnul nostru acolo sus!*”

Prieteni, acela nu a fost un nor, de aceea este o prostie să aducem argumente cu privire la un nor. Acela nu a fost un nor, ci a fost Domnul nostru. A fost semnul venirii Lui, semnul care se afla în Nor. Dar Norul acela nu avea nici o putere, ci Cel ce vine, Cel pe care Îl reprezenta acel semn, Judecătorul care S-a întors, El are toată puterea. Unde a mers El? El a părăsit tronul Tatălui Său și a venit să-Și ocupe propriul Său tron în răscumpărării Săi. Aleluia!

Aceasta este povestea, aici ne aflăm noi, iar lumea este judecată chiar acum pentru că El Se află pe tronul Său.

Uitați-vă la California. M-am uitat la un articol, nu l-am citit, dar titlul său era: „Anul 2017 a fost anul cel mai costisitor pentru SUA, din cauza dezastrelor naturale.” De ce? Pentru că fecioara este însărcinată, iar contracțiile sunt din ce în ce mai puternice și mai dese. De ce? Pentru că fecioara este însărcinată și gata să nască. Ea Îl manifestă pe Hristos; aduce la suprafață manifestarea deplină a lui Isus Hristos, iar starea lumii mărturisește că suntem pe aproape să naștem. California mărturisește că suntem pe punctul să naștem. Ce sunt acestea? Durerile nașterii. De ce? Ce s-a întâmplat când Cel cu perucă albă a venit jos ca Judecător? Fratele Branham a putut să predice „Acuzația”. Vedeți? El nu ar fi avut nici un drept legal să țină o judecată fără prezența Judecătorului, dar când a venit Judecătorul jos, el a avut tot dreptul legal să meargă și să vorbească „Acuzația.” Dar „Acuzația” este doar punerea oficială sub acuzare, învinuirea, începerea cazului, nu este sentința. Prieteni, cazul se desfășoară chiar acum.

Dar unde stă Judecătorul? Pe tronul răscumpărării Săi. El S-a întors înapoi și Se află aici în chipul Miresei. De aceea, lumea aceasta se află în judecată.

Când El S-a întors înapoi și S-a identificat în profet, profetul a putut să ia o piatră și s-o arunce în aer, sub călăuzirea lui Dumnezeu, iar când a făcut aceasta, a început un vârtej puternic de vânt, după care a urmat cutremurul care aproape că a ras Alaska de pe hartă. Ce a fost aceasta? Fratele Branham a spus că „*Au început judecățile.*” Ceea ce s-a întâmplat acolo a fost o avertizare că a început judecata.

Ce era aceasta? Dovada că a venit Judecătorul și că acum judecă pământul; pământul acesta se află sub judecată, pentru că Judecătorul este aici. Ceea ce vedem este dovada că El stă pe tronul inimii noastre. De ce se destramă totul? De ce se destramă fiecare națiune? De ce se destramă tot ecosistemul? Pentru că El, Judecătorul este aici și face judecata. Aleluia! Iar durerile nașterii sunt dovada. Totul se petrece conform Cuvântului. Durerile nașterii sunt dovada că Judecătorul este aici. Pământul se află sub judecată, politica se află sub judecată; proprietățile firești ale pământului se află sub judecată, oamenii se află sub judecată. De ce? Pentru că noi suntem aici și pentru că El este aici în noi.

Aș vrea să mai citim ceva din „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”:

„Marea taină a lui Dumnezeu este o taină, un secret. El a păstrat-o ascunsă și nimeni nu a știut nimic despre ea. Nici măcar îngerii nu au înțeles-o. Vedeți, El nu a descoperit-o, de aceea, sub a șaptea taină, când a fost deschisă Pecetea a șaptea, acolo a fost o tăcere. Când a fost Isus pe pământ, ei au dorit să știe când va veni El, dar El a spus: „Nici Fiul Însuși nu știe când se va întâmpla.” Vedeți, Dumnezeu are aceasta în întregime pentru El Însuși. Este o taină. De aceea, a fost în cer o tăcere de o jumătate de ceas și cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor, iar lui Ioan i s-a interzis să scrie. Vedeți, venirea Domnului.”

Ce au spus cele șapte Tunete? Venirea Domnului. Aleluia!

În Pecetea a șaptea scrie:

„Ați observat? Deschiderea acestei a șaptea Peceți este de asemenea o triplă taină. Despre aceasta am vorbit și voi vorbi: este taina celor șapte Tunete. Cele șapte Tunete din cer vor desfășura această taină. Va fi exact la venirea lui Hristos pentru că Hristos a spus că nimeni nu va ști când Se va întoarce El.”

Nimeni nu va ști când Se va întoarce El, pentru că acest lucru a fost ținut ascuns.

Noi știm că fratele Branham a avut acea vedenie în care s-a văzut la pescuit. El a

aruncat undița și a făcut prima Tragere încercând să prindă peștele curcubeu; a făcut și a doua Tragere, dar a greșit pentru că a tras prea repede. Atunci a încercat să aranjeze firul, iar îngerul i-a spus: „*Nu lăsa ca firul să se încâlcească în vremuri ca acestea.*” Apoi El i-a spus: „*Tu ai explicat prea mult aceasta, dar Tragerea a treia nu o vei mai explica.*” De ce? Pentru că este o Taină.

Fratele Branham a avut vedenia cu Cortul, în care a văzut cum oamenii intrau într-o cămăruță, aceasta fiind Tragerea a treia, Pecetea a șaptea, totul. Ei intrau într-o cameră și în ei se schimba ceva pe deplin, ieșeau afară întregiți. Dacă înainte erau infirmi, ieșeau afară întregiți, iar când erau întrebați: „Ce s-a întâmplat acolo?”, ei răspundeau: „Nu știu, nu înțeleg.” De ce? Este o taină. Totul trebuie să fie o taină, iar când fratele Branham a predicat Pecetea a șaptea, a ajuns la ea și a spus: „*Mă simt cercetat să mă opresc chiar aici.*” De ce? Pentru că i se spusese să nu o explice, i se spusese: „*Aceasta nu va fi o apariție publică.*”

Prima Tragere a fost o apariție publică, a doua Tragere a fost o apariție publică, dar Tragerea a treia care este deschiderea Cuvântului, descoperirea Cuvântului, venirea Domnului, nu va fi o apariție publică, ci va fi ceva intim. Pentru cine va fi ceva intim? Pentru Mireasa lui Isus Hristos. Ea va avea parte de Tragerea a treia, Ea este peștele curcubeu, Ea este cea care va vedea prima și a doua Tragere, iar când va veni Tragerea a treia, va mușca și va fi prinsă în cârlig, pentru că Ea va recunoaște: „Aceasta este descoperirea celor șapte Tunete, aceasta este piatra albă peste care nu a strălucit niciodată Lumina.” Ce este aceasta? Este venirea Domnului și este o taină. Încă nu este o apariție publică, cei de afară nu știu nimic despre ea.

Când Pavel a încercat să le spună despre ea, ei nu l-au crezut; când Petru a predicat-o în mod deschis în Sinedriu, ei nu l-au crezut pentru că a fost o apariție intimă. Noi putem merge să le spunem oamenilor exact ceea ce este, dar ei nu vor crede pentru că nu este o apariție publică. Este intimă, este o descoperire pentru Mireasă. Ea știe că Îngerul puternic a coborât, știe că cele șapte Tunete au fost descoperite, știe că Domnul S-a întors înapoi în chipul Miresei. Ea știe că noi ne aflăm în cea de-a doua venire și că tot ce a mai rămas este încheierea venirii Sale: învierea sfinților adormiți, schimbarea trupului și întâlnirea în văzduh.

Restul lumii poate aștepta orice dorește, dar noi știm exact ce așteptăm. Noi nu căutăm nimic, ci mergem înapoi, acolo unde au început apostolii. Noi umblăm în

descoperirea despre care a vorbit Pavel când a spus: „Această taină care a fost ascunsă de veacuri, generație după generație, a fost făcută cunoscută acum tuturor națiunilor.”

Credeți că au cunoscut-o toate națiunile? Nu, ci doar cei aleși.

Prieteni, noi mergem înapoi, chiar în Noul Testament și Îl citim ca și cum ar fi fost scris astăzi. De ce? Pentru că El a fost scris pentru a doua Eva, pentru Pomul Mireasă restituit care se va întoarce înapoi. Ea, cea care a acceptat Cuvântul, Se va întoarce înapoi ca să se confrunte cu ce s-a confruntat prima Eva, dar spre deosebire de prima Eva, a doua Eva nu va mai lăsa Cuvântul să cadă; Ea este rânduită să nu facă aceasta, ci va primi Cuvântul deplin și va intra exact înapoi în Eden. Aici suntem noi.

Prieteni, dacă așteptăm venirea Lui și nu o vedem, nu o vom mai vedea niciodată, de aceea, faceți ceea ce a spus fratele Branham: „*Mai presus de toate, rugați-vă pentru descoperire.*”

În „Răsăritul Soarelui” scrie:

„Puterea de aducere la Viață a venit la noi ca să deschidă cele șapte Peceți.

El este Cel care a deschis acele Peceți, El este acele Peceți pentru că tot Cuvântul lui Dumnezeu este Hristos, iar Hristos este Pecețile care au fost deschise. Atunci ce este deschiderea Peceților? Descoperirea lui Hristos.

Cei șapte Îngeri au reprezentat cele șapte Biserici în întregime, iar noi nici măcar nu am putut vedea aceasta. Ei L-au văzut și au făcut fotografia, nu noi. Și iată-L acolo, iată-L stând acolo, Judecătorul suprem, arătând că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Ce identificare! Puterea de aducere la Viață a făcut aceasta pentru noi.

Puterea de aducere la Viață ne îngăduie să vedem venirea Sa.”

De ce putem spune aceste lucruri la un milion de oameni și numai câțiva vor înțelege, vor vedea? Pentru că Puterea de aducere la Viață ne îngăduie să vedem venirea Sa. Noi nu o putem vedea prin raționament intelectual, nici prin învățături și scheme grafice, ci doar prin descoperire. Puterea de aducere la Viață vine în noi, aducând acea sămânță la Viață, descoperirea asupra Cuvântului și ne îngăduie să vedem venirea Sa. De ce? Pentru că nu va fi o arătare publică. Noi trebuie să

intrăm singuri în cămăruța aceea și să primim descoperirea cu privire la ce este aceasta. Trebuie să intrăm acolo singuri și să ieșim afară schimbați. Aleluia!

Nădăduiesc că acum vom citi Noul Testament altfel. El a fost scris pentru noi ca să-L manifestăm, să-L trăim, să se facă trup în noi.

Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că ne-a fost restituit nouă și că știm ce facem. Slăvit să fie Domnul Amin!